

[Charlotte Antonsen]

som også de små virksomheder har en mulighed for at sætte sig ind i, og reglerne alligevel bliver overtrådt, så der er tale om en klar overskridelse af arbejdsmiljøloven, så mener jeg faktisk godt, man kunne overveje at sætte straffen op, hvis det bliver et problem, i stedet for bare at have mere og mere detaljerede regler og flere og flere kontrollanter. Jeg tror ikke, det er den vej, man skal gå.

Jeg kunne forstå, at ministeren ikke vil lovliggøre det, at man tømmer sine egne tagrender. Man er fortsat afhængig af sin mand, der åbenbart skal holde stigen. Jeg mener, det er noget pjat, og at det nedvurderer hele indsatsen på dette vigtige område.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg beklager, at jeg ikke fik svaret på talsspørgsmålet. Det er sådan, at der er 43.000 anmeldte arbejdsulykker, og der foreligger i Arbejdsskadestyrelsen – det er jo dér, det kører videre – 4.500 godkendte erstatningssager. Men jeg bidrager meget gerne til noget mere talmateriale på disse områder, hvad jeg erkender kan være nødvendigt for at sætte tingene i det rette lys.

Hvad angår spørgsmålet om rollefordelingen, vil jeg gerne sige, at jeg faktisk synes, den rollefordeling, vi har i dag i treenigheden imellem arbejdsmarkedets parter og det politiske system, virker godt og er hensigtsmæssig. Det udelukker ikke, at vi på nogle områder skal bidrage og inspirere arbejdsmarkedets parter til at indgå forpligtende aftaler, som vi jo har gjort i EGA-planen. Det kunne vi måske også gøre på andre områder, hvor vi i den periode, hvis en udvikling er godt i gang og man faktisk fremmer det mål, der er lagt ned i planen, skal være mere understøttende, vejledende og forske i området; det vil jeg slet ikke udelukke. Men det, der er vigtigt, både i de nye partsaftaler og i den, der er indgået, er jo, at det politiske system har en mulighed for at kigge parterne over skulderen. Det gør vi i EGA-planen. I 1995 skal jeg vurdere, om det overhovedet er gået fremad, eller det ikke er gået fremad. Det skal jeg også gøre i 1998, hvor jeg altså skal følge med på Folketingets vegne, fordi vi faktisk skal overholde den lovgivning, som er vedtaget i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for at sige, at antallet af arbejdsskader kommer ned på 4.500, for 43.000 er jo et meget stort tal, og derfor er det vigtigt i denne debat, at vi så også får tallet på de arbejdsulykker, der virkelig giver mén, for det er jo dem, der er de rigtig alvorlige og derfor dem, jeg mener vi skal koncentrere os om.

Ministeren sagde, at jeg ikke havde forstået det med samarbejdsudvalgene. Det er jeg ikke enig med ministeren i at jeg ikke har, men jeg tror til gengæld ikke, at ministeren forstod, hvad jeg mente.

Det, jeg gerne vil spørge om eller gentage her, er, om det ikke var en god idé, om man – især på mindre virksomheder, hvor man har både samarbejdsudvalg og sikkerhedsudvalg og dermed har en masse møder og en masse bureaukrati – hvis begge parter på virksomheden var enige, kunne slå møderne sammen og dermed begrænse spildtiden eller mødeaktiviteten. Det synes jeg kunne være en forenkling, og det vil jeg gerne høre om.

Endelig vil jeg sige tak for det klare svar med hensyn til nye økonomiske incitamenter. Jeg forstår, at ministeren pønser på at lave arbejdsmiljøafgifter.

Per Stig Møller (KF):

Jeg vil godt svare arbejdsministeren, at jeg er glad for, at begge de tal, som var forkerte i redegørelsen, nu bliver rettet. Det har jo været nødvendigt at rejse det her i folketingssalen, for ellers kommer det jo ikke til at stå i Folketingstidende; de breve, vi får sendt rundt på vores kontorer, står jo ikke i Folketingstidende. Derfor har det været nødvendigt at rejse den debat, og jeg er glad for, at tallene er blevet ændret.

Noget af det, arbejdsministeren her lagde vægt på, var jo altså, at det ikke var nok med frivillige aftaler, og det er jeg enig i, for det er selvfølgelig Folketinget, der sætter det socialt acceptable niveau i landet i sidste instans. Men man må godskrive arbejdsmarkedets parter, at de altså har forbedret forholdet med 33 pct. på rimelig få år, og derfor er spørgsmålet, om der så er behov for de piskeslag med ny regeldannelse og nye økonomiske afgifter, som ministeren her står og vifter med.